

Batiste Borja: els prolegdòmens d'un pilot

Un dimoni sobre rodes

A cavall entre la seua victòria al Campionat d'Europa de Motociclisme i la darrera prova del Campionat d'Espanya, Batiste Borja ja pensa en el mundial que correrà l'any vinent en la categoria de 250 cc.

Dos cafès i una infusió en una de les poques terrasses que encara queden obertes en aquesta època de l'any a la platja d'Altea. De complexió atlètica i de posat més aviat reservat, el jove pilot de 21 anys de la Marina, o el que és el mateix, el nebot de l'alcalde d'aquell poble, deixa entendre que la seua trajectòria motociclista no va començar fa dos anys, quan es trobava servint a la pàtria. Quan un senyor de Madrid, però natural de Santander, un tal Àngel Escalante, va parlar amb Vicent Sevilla, propietari d'un negoci de motos a Altea, per veure si coneixia cap jove a qui li agradara la velocitat. A Batiste li va tocar la sort de la Loto.

—Vaig anar a Madrid; vaig rodar al Jarama i vaig fer unes proves. A l'home li vaig agradar i donà uns diners perquè em prepararen la moto. I després, vaig participar en quatre proves del Territorial.

Satisfet, el seu pare l'animà a continuar, com ho havia fet sempre des que Batiste, amb vuit anys, començà a familiaritzar-se amb el món de les dues rodes amb una Bultaco "Chispa" que ell li havia comprat. I és que el seu pare n'era un gran aficionat. Un d'aquells eterns motoristes per les mans dels quals han passat marques, models i estils d'aquesta màquina que tant fa parlar. En canvi, la seua mare... bé, ja se sap com són les mares. A la mateixa edat i amb la matei-

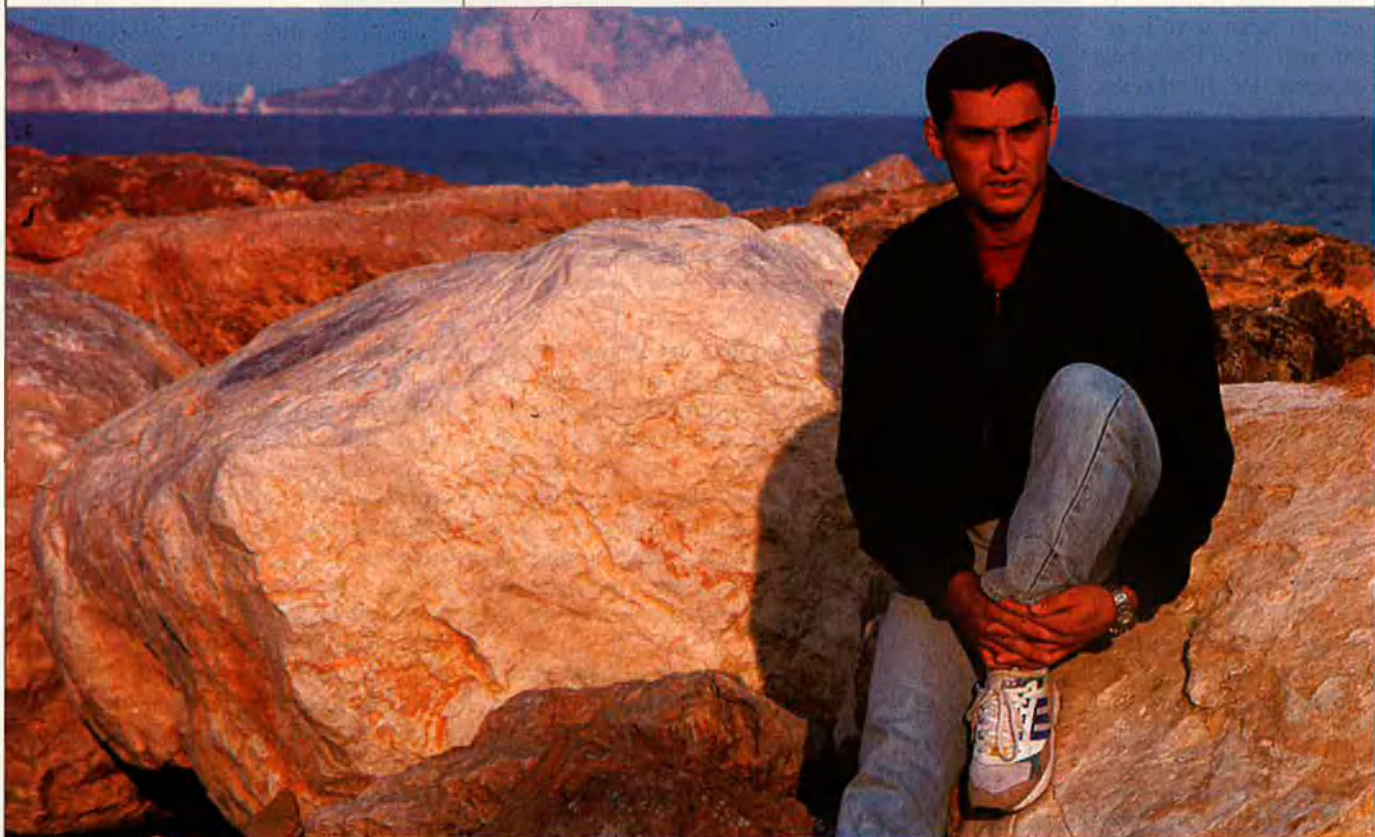
xa "Chispa", Batiste es cremava una cama en caure-li la moto al damunt. ¡Bon debut, Batiste!

—Als divuit anys, em vaig fer amb una Fantic de 350 cc, de trial. Vaig anar a competir el Territorial. Si no haguera perdut la targeta de numeració [on el jurat de cada sector del recorregut marca les penalitzacions] hauria guanyat la prova. M'ho vaig deixar perquè la velocitat m'agrada més.

—¿I què significa per tu la velocitat?

—Bé, la velocitat... la velocitat és anar al límit.

Un any després d'entrar en contacte amb el seu "mecenes", el senyor Escalante, la firma Honda li va cedir una mo-

Una jove promesa que pot causar maldecaps a més d'un.

ARXIU

to, que el mateix Escalante es va encarregar de posar al punt. Amb aquesta màquina, Batiste va participar en el "Criterium", va guanyar el Territorial i va quedar tercer en el Campionat d'Espanya. Això va ser l'any 1990. Vistos els resultats, la Federació Valenciana de Motociclisme li va deixar una moto de Gran Premi amb la qual va fer el rècord de Montmeló i altres marques del gènere.

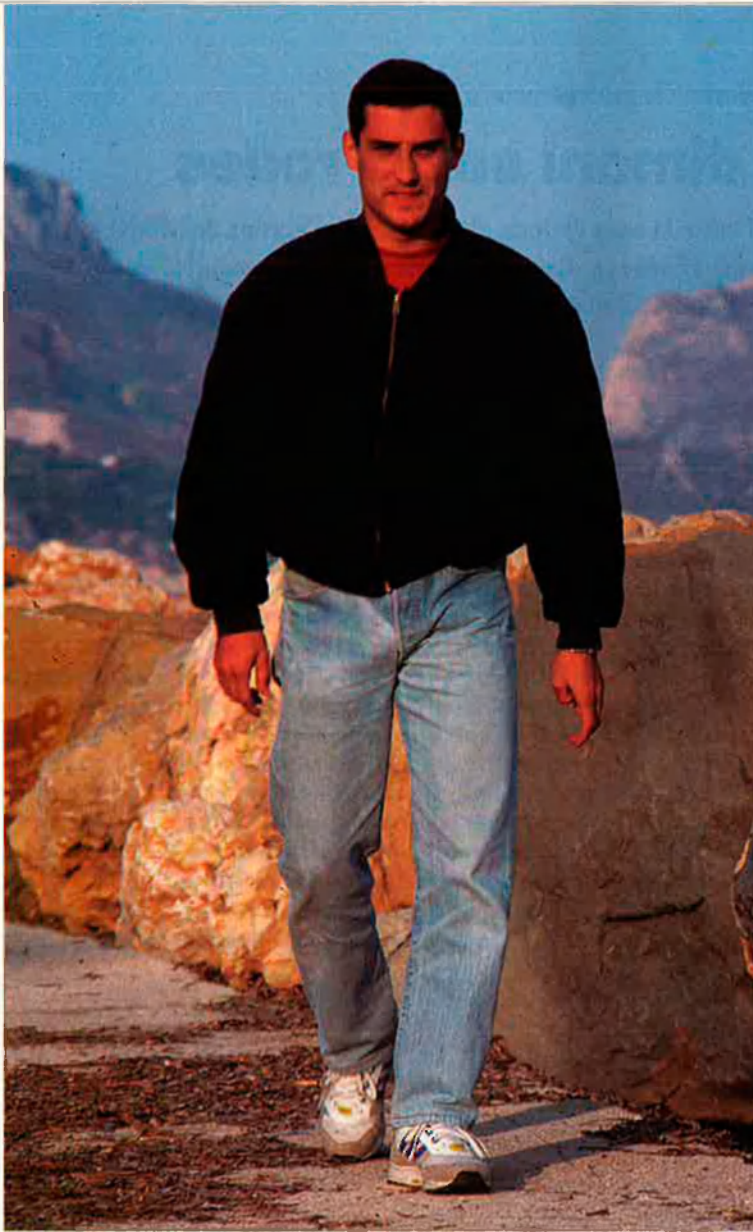
L'any següent, per falta de diners, —no li va arribar la subvenció que havia demanat a la Generalitat— i per altres problemes, no es va poder organitzar l'equip per a competir en el Campionat europeu. Aleshores, l'escuderia 100 Octanos el va reclutar i rodà lluint els seus colors fins que s'acabaren els diners, l'etern problema...

—A mitjans d'aquesta temporada, van venir a parlar amb mi l'equip Coronas i Jorge Martínez Aspar per saber si volia córrer amb ells el Campionat europeu. De diferències, no n'hi ha. L'únic és que ací no tenen problemes econòmics i allà no tenien diners. Perquè una temporada per a fer un europeu pot costar al voltant dels 30 milions de pessetes.

Però, Batiste no dedica encara tot el seu temps a entrenar, rodar i competir. Això ho reserva per als caps de setmana. Durant la setmana té obligacions a l'empresa familiar, especialitzada en calefacció, fontaneria i aire condicionat. El divendres és el dia de fer la bossa, de reunir-se amb els altres membres de l'equip per a anar-se'n als circuits de Jerez, Calafat o Albacete.

—Rodem en circuit durant els dos dies. No entrenem durant la setmana perquè és impossible combinar la feina i aquesta afició. I també perquè cada entrenament és molt car: pensa que hi ha els desplaçaments als circuits i que a cada sessió has de canviar els pneumàtics.

Els caps de setmana que no roda, Batiste no és queda a casa.

Aparentment tranquil, pero es transforma en pilotar una motocicleta.

RAFA GIL

cavalls i la de 250 cc en té 90. A més, pesa 25 o 30 quilos més. Hauré d'entrenar-m'hi bé. Rodar almenys cinc o sis mil quilòmetres abans de la competició.

Jo, enguany he corregut l'europeu i no pensava mai que guanyaria. L'any que ve no pense, per descomptat, guanyar-lo, però almenys estar-hi donant guerra.

Ara per ara, i després d'haver competit en el campionat europeu, s'ha presentat, tot i que de manera més relaxada, al Campionat d'Espanya. Ja ha participat en dues de les tres proves que componen aquesta competició. Es troba en primera posició seguit de Giró al qual li treu set punts d'avantatge. El principatí corre sota els colors blanc i blau de l'escuderia Ducados. Ell és conscient que Giró té una certa experiència, que ha corregut el mundial i que la moto que pilota, una Aprilia, pot agafar tres o quatre quilòmetres més a l'hora que la seua Honda, "però sempre has de pensar que portes la millor moto".

—Queda només una prova perquè concloga el Campionat d'Espanya. ¿Com veus les possibilitats de liderar aquesta

competició?

—He de quedar dins dels tres primers per a quedar campió d'Espanya. Giró, en canvi, hauria de guanyar la carrera.

Com un cavaller sense cavall o un pescador sense canya, a Batiste també li falta la seua eina. Ell, ara per ara, no té cap màquina. El seu pare tenia una 750 cc però la va vendre no fa molt. Circula per Altea amb un petit scooter que condueix, igual que l'Honda que utilitza per a competir. En preguntar-li què li semblen les motos de tipus *trail*, és a dir, de tot terreny, va respondre irònicament: "Però, ¿tu què vols? ¿Un moble o alguna cosa que tire?"

—No sóc un santet. Jo, com els altres. I és que ací, de festa, no en falta mai. Per això no pot eixir ningú que es dedique totalment a una cosa. Sí que veus xavals que poden ser alguna cosa però la festa els perd. Qui es dedica a la *marxa* no pot... El motociclisme valencià té gent prou bona que es presenta als territorials. Però el problema és que puguen continuar sense no parar, que troben un espònsor...

—L'any que ve heu previst que corregeu el Campionat Mundial de Motociclisme en la categoria de 250 cc ¿Què significa això?

—Bé..., això vol dir pujar de categoria. Però també vol dir que la moto és més difícil de conduir. La que duc ara té 40

Eliseu T. Climent